

Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Silkeborg den 3., 4. og 5. Juni 1910.

(Fortsat).

Fredag den 3. Juni.

IV. Forslag om Anskaffelse af en Fane til »Dansk Kvindesamfund«.

Københavnskredsen.

Fru Marie Illum, (Kbhvn.). Paa Københavnskredsens Vegne stilles Forslag om Anskaffelsen af en Fællesfane. Vi har ofte i Kredsen savnet et saadant Fællesmærke, f. Eks. ved Bjørnsøns Begravelse, hvor D. K. vel havde faaet et Samlingsmærke — det var uhyre velment — om just ikke saa vellykket. Senest savnede vi et saadant Fællesmærke ved fhv. Justitsminister Høgsbros Begravelse, hvor vi, D. K., burde have været repræsenteret paa den bedst mulige Maade. Selvfølgelig er det ikke alene de sørgelige Begivenheder, som kalder Savnet frem. Vi formener, at D. K. vil opleve adskillige Glædes- og Takke-Processioner og Deputationer, hvor et saadant Samlingsmærke vil være ganske uundværligt. Dette tænkes deponeret hos Forretningsudvalget til hvem man ogsaa henvender sig angaaende Udlaanet. Saa er der Spørgsmaalet: Skal det være et Banner eller en Fane? I Københavnskredsen var Stemningen overvejende for et Banner. Ikke fordi vi ikke har Sans for »de vajende Fane« o. s. v.; men — disse vajende Fane kræver Kæmpekræfter for at føres frem, og man kan vist ikke med Billighed forlange, at de enkelte Kredse altid skal være i Stand til at stille et Medlem med »Kræfter« til Fanebærer. Derfor foretrak vi et Banner. Paa dette havde vi paa den ene Side tænkt at anbringe Dronning Margrete og paa den anden Dannebrog.

Saa det sidste Spørgsmaal. Hvor tager vi Pengene til Anskaffelsen fra. Vi har ikke et Øjeblik været i Tvivl om, at et saa smukt Formaal vil aabne Pungene, og Bidragene indkomme saa rigeligt, at vi kan faa et Samlingsmærke, der er vor Sag og D. K. værdigt, og samtidig ved sin Skønhed vidne om, at Kvinderne i det praktiske Liv ikke har udvisket den medfødte kvindelige Egenskab for det skønne, det, der kaster Festglans over Livet. Saafermt Forslaget modtages paa en Maade, saa jeg ikke nødes til at tage det til-

bage — hvad jeg ikke haaber — vil jeg foreslaa, at der nedsættes et saakaldt »Bannerudvalg«, til at udforme Sagen.

Efter nogen Diskussion enedes man om, at der skulde anskaffes et Samlingsmærke og at dette skulde være et Banner. Et Forslag om Udskrivning af en Konkurrence forkastedes og det henstilledes, at Banneret kom til at bære Dronning Margretes Billede. Følgende Resolution vedtoges:

Fællesmødet bemyndiger Fællesstyrelsen til at nedsætte et Udvalg til at tage nærmere Bestemmelse vedrørende det Banner, Fællesmødet har vedtaget at anskaffe.

Ved det offentlige Møde i Lunden Fredag Aften havde der samlet sig en Skare paa 2,000 Tilhørere. Talerstolen var rejst i en Lavning ved den smukke Silkeborg-Langsø, og op ad Skrænterne lejrede Mænd og Kvinder sig for at høre de 4 Talere.

Først talte Borgerrepræsentant Thora Knudsen, København, om »Borgerrettigheder — Borgerpligter«, og hun fremhævede, at Kvinderne nu er saa stærkt i Forgrunden, at det maa være enhvers Pligt med Interesse at sætte sig ind i de offentlige Anliggender, der angaar hele Samfundet, men som for Kvinderne er forholdsvis nye.

Derefter talte Fru Bojsen-Møller saa ung og friskt, som kun hun kan det. »Mand og Kvinde, sammen henad Vejen, ikke hver for sig«, lød hendes manende Ord.

Medlem af Fællesstyrelsen Fru Riising Rasmussen, Odense, talte klart og nøgtern om »Kvinden som Statsborger«.

Forhenværende Folketingsmand, Red. Jacob Christensen, Silkeborg, var Mødets sidste Taler, og han anerkendte i varme Ord D. K.s Krav om politisk Valgret for Kvinder paa samme Vilkaar som for Mænd.

Pladsen tillader os ikke noget fyldigt Referat af Talerne. Vi maa nøjes med at slaa fast, at disse alle gjorde et stærkt Indtryk paa Forsamlingen, der ved livlige Haandklap gav sit Bifald til Kende.